

บทที่ 2

วิวัฒนาการของคุณภาพ

The Evolution of Quality Approaches

ความเป็นมาของคุณภาพจากยุคเริ่มต้น จนถึงยุคปัจจุบันมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องโดยจะพูดถึงความเจริญของคุณภาพผ่าน 4 ยุค (Era) ดังต่อไปนี้

1. ยุคของการตรวจสอบ (Inspection Era)
2. ยุคของการควบคุมคุณภาพเชิงสถิติ (Statistics Quality Control Era)
3. ยุคของการประกันคุณภาพ (Quality Assurance Era)
4. ยุคของการบริหารคุณภาพเชิงกลยุทธ์ (Strategic Quality Management Era)

1. ยุคของการตรวจสอบ (Inspection Era)

ในปีคริสต์ศักราช 1800 ความเจริญทางเศรษฐกิจมีมากขึ้นทำให้มีการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมเพิ่มมากขึ้น มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมากขึ้น แรงงานมีจำนวนมาก เกิดการผลิตจำนวนมาก (Mass Production) เป็นการผลิตสินค้าจำนวนมาก ๆ และมีรูปแบบเดียวกัน การตรวจสอบจึงเริ่มเป็นทางการมากขึ้น โดยผู้ตรวจสอบจะตรวจสอบสินค้าเพื่อป้องกันการชำรุด รอยขีดขูด และทำการแยกของดีออกจากของเสียซึ่งใช้วิธีการตรวจวัด เพื่อหาชิ้นส่วนที่ไม่ดี โดยเชื่อว่าระบบการตรวจวัดทำให้เกิดความแม่นยำมากกว่าการใช้ตาเปล่า

ดังนั้น การตรวจสอบในช่วงนี้จะใช้ตรวจสอบเพื่อหาชิ้นส่วนที่ไม่ดีพอ แยกของดีออกจากของเสีย

ในปีคริสต์ศักราช 1900 การตรวจสอบมีความสำคัญมากขึ้น และการตรวจวัดมีการกลั่นกรองอย่างละเอียดจนกระทั่งในปี 1922 Radford ได้ให้นิยาม “คุณภาพ” กล่าวคือ การปฏิบัติตามข้อกำหนดที่ถูกสร้างขึ้นโดยเน้นการตรวจสอบ ทำให้การควบคุมคุณภาพในยุคนี้เน้นที่การตรวจสอบอย่างเป็นทางการ เขายังแนะนำหลักคุณภาพอีกเช่น ให้นักออกแบบมีส่วนร่วมและประสานกับแผนกต่าง ๆ จะช่วยให้การปรับปรุงคุณภาพประสบความสำเร็จโดยเพิ่มผลผลิตและลดต้นทุนให้ต่ำลง ซึ่งแผนกตรวจสอบจะสามารถบอกถึงสาเหตุของความด้อยคุณภาพของสินค้า

(Bounds, Yorks, Adams and Ranney 1994, 47-48)

2. ยุคของการควบคุมคุณภาพเชิงสถิติ (The Statistical Quality Control Era)

ในปีคริสต์ศักราช 1931 Walter A. Shewhart แห่งบริษัทเบลล์เทเลโฟน แลบบอราทอรีส์ (Bell Telephone Laboratories) ได้เสนอวิธีการควบคุมคุณภาพเชิงสถิติ โดยได้พิสูจน์ให้เห็นว่ากระบวนการและสินค้าจะถูกวิเคราะห์ตามทฤษฎีความเบี่ยงเบน (Theory of Variation) แนวความคิดของ Shewhart เกี่ยวกับคุณภาพแบ่งออกได้ 3 ชนิด (Bounds, Yorks, Adams and Ranney 1994, 48-54)

2.1 คุณภาพขึ้นกับสินค้า (Product – based)

คุณภาพของสินค้าเป็นตัวแปรที่สามารถวัดได้ และแม่นยำ ซึ่งจะสะท้อนออกมาให้เห็นถึงความแตกต่างของคุณสมบัติสินค้า เช่น เส้นใยของผ้าที่มีคุณภาพสูง จะมีความยืดหยุ่นมากกว่า คุณภาพของเส้นใย เป็นลักษณะที่สามารถกำหนดได้ เพราะคุณสมบัติต่าง ๆ จะเสียค่าใช้จ่ายในการผลิตมากกว่า ดังนั้นถ้าสินค้ามีคุณภาพดี ราคาจะสูงขึ้นตามไปด้วย (higher quality - higher Cost)

2.2 คุณภาพขึ้นกับการผลิต (Manufacturing – based)

ระดับความเป็นเลิศของสินค้าอยู่ที่การให้ความสำคัญกับการผลิต และข้อปฏิบัติทางวิศวกรรมเน้นการทำตามข้อกำหนดที่วางไว้ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อวัดคุณภาพ ความรู้ที่ได้มาจากการศึกษาทางสถิติ สามารถใช้ปรับปรุงการควบคุมคุณภาพ ซึ่งจะทำให้ข้อบกพร่องน้อยลง ผลที่ตามมาคือต้นทุนลดลง

2.3 คุณภาพขึ้นกับผู้ใช้ (User – based)

แนวคิดนี้ผู้ใช้เป็นผู้กำหนดคุณภาพ ถึงแม้ว่าคุณภาพจะอยู่บนพื้นฐานของผู้ใช้โดยมิได้ละทิ้งการให้ความสำคัญกับการผลิต แต่เน้นว่าคุณภาพขึ้นอยู่กับสายตาของผู้ใช้มากกว่ามาตรฐานที่กำหนดทางวิศวกรรม

กล่าวคือ คุณภาพของสินค้าหรือบริการที่ตรงกับความต้องการของลูกค้ามากเพียงใด ยิ่งทำให้คุณภาพสูงขึ้น

ในปีคริสต์ศักราช 1931 H. F. Dodge และ H.G. Roming เป็นผู้คิดค้นเทคนิคการสุ่มตัวอย่าง (Sampling Techniques) ซึ่งกลายเป็นพื้นฐานของการใช้วิธีทางสถิติในการตรวจสอบจนถึงปัจจุบัน เนื่องจากพวกเขาตระหนักว่าการตรวจสอบสินค้าทุกชิ้นเพื่อแยกสินค้าดีออกจากของเสียเป็นวิธีที่ไม่มีประสิทธิภาพ ทางเลือกที่เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพมากกว่า คือ การตรวจสอบเพียงจำนวนหนึ่งของสินค้าในรุ่น เพื่อจะตัดสินใจยอมรับสินค้าทั้งรุ่นหรือไม่

วิธีการสุ่มตัวอย่างเพื่อทดสอบคุณภาพสินค้า

1. กำหนดให้สินค้าทั้งรุ่นแทนจำนวน N ชิ้น
2. ตัวอย่างสินค้าแทนจำนวน n ชิ้น
3. เอาตัวอย่างมาทดสอบโดยให้เกิดของเสียอยู่ในตัวอย่างได้ไม่เกิน C ชิ้น
4. จำนวนตัวอย่างที่ไม่ผ่านการทดสอบ ถ้ามีมากกว่าจำนวน C ชิ้น แสดงว่าสินค้ารุ่นนั้นไม่ผ่านการทดสอบ
5. จำนวนตัวอย่างหากเท่ากันหรือน้อยกว่า C ชิ้น แสดงว่าสินค้ารุ่นนั้นมีระดับคุณภาพที่ยอมรับได้

การพัฒนาคุณภาพในญี่ปุ่นหลังสงคราม

Dr. W.E. Deming ได้ถูกเชิญมาญี่ปุ่นเพื่อสอนนักธุรกิจและวิศวกรเกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพเชิงสถิติ โดยได้ให้คำจำกัดความของการควบคุมคุณภาพเชิงสถิติ แก่คนญี่ปุ่นเป็นครั้งแรก กรุงโตเกียว ดังนี้ “การควบคุมคุณภาพเชิงสถิติ (SQC) หมายถึง การใช้ทฤษฎีและวิธีการทางสถิติในทุกขั้นตอนของกระบวนการผลิต เพื่อผลิตสินค้าสำหรับลูกค้าที่จะให้ประโยชน์ใช้งานได้สูงสุด ในขณะที่เดียวกันก็ต้องประหยัดด้วย”

Deming แนะนำวิธีที่ทันสมัยในการวิจัยผู้บริโภคและการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ขณะที่คนอเมริกันไม่สนใจวิธีเหล่านี้ เพราะคิดว่าเป็นวิธีที่เกิดในช่วงสงครามไม่เกี่ยวกับช่วงเศรษฐกิจหลังสงครามที่กำลังขยาย แต่คนญี่ปุ่นสนใจและถือว่าเป็นวิธีการสร้างประเทศใหม่ พวกเขาพัฒนาและนำวิธีต่าง ๆ เช่น Deming Cycle (วัฏจักรของ Deming) หรือเรียกว่า

วงล้อ PDCA (Plan, Do, Check, Act) มาใช้อย่างต่อเนื่องเพื่อการปรับปรุงคุณภาพ มีการพัฒนาแผนผังก้างปลา หรือผังเหตุและผล (Fishbone Diagram) เพื่อวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาซึ่งคิดขึ้นโดย Ishikawa เป็นรูปแบบของการรวบรวมความคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของเหตุและผล

ในปีคริสต์ศักราช 1946 เป็นช่วงวิวัฒนาการของการควบคุมคุณภาพในประเทศญี่ปุ่น ซึ่งยังคงอยู่ในยุคของการควบคุมคุณภาพเชิงสถิติ หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 มีการพัฒนาคุณภาพในญี่ปุ่น ซึ่งญี่ปุ่นให้การพัฒนาอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งสินค้าของญี่ปุ่นมีชื่อเสียงในเรื่องคุณภาพ มีส่วนแบ่งการตลาดเพิ่มขึ้น กำไรสูงขึ้น

ในปีคริสต์ศักราช 1948 สมาพันธ์นักวิทยาศาสตร์และวิศวกรแห่งประเทศญี่ปุ่น (The Union of Japanese Scientists and Engineers : JUSE) ได้จัดตั้งกลุ่มศึกษาและเผยแพร่การควบคุมคุณภาพเชิงสถิติขึ้น โดยในขั้นแรกเริ่ม ประกอบด้วยสมาชิกเพียง 5 คนในขณะเดียวกัน สำนักงานมาตรฐานอุตสาหกรรมญี่ปุ่น (Japanese Industrial Standard : JIS) ก็ได้เริ่มค้นคว้าวิจัยเรื่องเดียวกันนี้ด้วย

3. ยุคของการประกันคุณภาพ (Quality Assurance Era)

ในยุคการประกันคุณภาพ ยังคงให้ความสำคัญกับการควบคุมการผลิตและวิธีทางสถิติ แต่การประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ก็สำคัญต่อคุณภาพด้วย ยุคการประกันคุณภาพทำให้เกิดวิธีการป้องกันมากขึ้น

E. G. D. Paterson ได้ให้คำจำกัดความของการประกันคุณภาพ (Quality Assurance : QA) ไว้ดังนี้ การประกันคุณภาพ หมายถึง การประกันมาตรฐานคุณภาพผลิตภัณฑ์ที่ลูกค้าซื้อไป ในราคาที่สมเหตุสมผล โดยมุ่งมั่นที่จะประกันแก่ลูกค้าได้ตลอดไป

องค์ประกอบของการประกันคุณภาพ มี 4 เรื่อง คือ (Bounds, Yorks, Adams and Ranney 1994, 55-59)

3.1 ต้นทุนคุณภาพ (Cost of Quality)

ในคริสต์ศักราช 1950 พบว่าเกิดของเสียและข้อบกพร่อง ซึ่งส่งผลให้ค่าใช้จ่ายสูงและไม่สามารถหาหลักการวัดต้นทุนคุณภาพได้ จึงต้องการปรับปรุงคุณภาพ

ต่อมา Joseph Juran ได้เสนอวิธีวัดต้นทุนคุณภาพ (Cost of Quality) แบ่งต้นทุนคุณภาพเป็น

- ต้นทุนที่สามารถหลีกเลี่ยงได้ (Avoidable Costs) คือต้นทุนที่เกี่ยวกับข้อบกพร่องและจุดเสียของสินค้า ได้แก่ วัตถุดิบรอยขีดข่วน การซ่อมแซมเวลาที่เสียไปกับการทำงานใหม่, การเสียเงินเนื่องจากลูกค้าไม่พอใจและการร้องเรียน
- ต้นทุนที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ (Unavoidable costs) คือ ต้นทุนเกี่ยวกับการป้องกันข้อบกพร่องได้แก่ การตรวจสอบ, การสุ่มตัวอย่าง, การแยกของดีออกจากของเสีย และการควบคุมคุณภาพ

จากแนวคิดต้นทุนคุณภาพของ Juran ทำให้สามารถคำนวณได้ว่า เมื่อใดที่ค่าใช้จ่ายสำหรับการป้องกันเพิ่มขึ้น ต้นทุนที่สามารถหลีกเลี่ยงได้ก็จะลดลง ดังนั้นการปรับปรุงคุณภาพจะช่วยให้ต้นทุนลดลงได้มาก และประหยัดขึ้นได้

3.2 การควบคุมคุณภาพอย่างทั่วถึง (Total Quality Control)

ในปีคริสต์ศักราช 1956 A. V. Feigenbaum ได้เผยแพร่แนวความคิดเรื่องการควบคุมคุณภาพอย่างทั่วถึง (Total Quality Control : TQC) โดยให้คำจำกัดความไว้ดังนี้ การควบคุมคุณภาพอย่างทั่วถึง หมายถึง ระบบที่รวบรวมความพยายามใด ๆ ของกลุ่มงานต่าง ๆ ในเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพ ในการที่จะทำให้การผลิตและบริการประหยัดที่สุด โดยคำนึงถึงความพอใจของลูกค้า

Feigenbaum แนะนำ *หลักการแรก* คือ คุณภาพเป็นงานของทุกคน (Quality is everybody's job) โดยแต่ละแผนกต้องทำกิจกรรมและแสดงความสัมพันธ์ในการรับผิดชอบร่วมกัน *หลักการสอง* จัดทีมบริหารข้ามสายงาน (Cross - functional Management team) หมายถึง ทีมของแต่ละแผนกมาทำงานร่วมกันและการรวมตัวกันที่จำเป็นในการกำหนดความสามารถในการผลิต

Juran และ Feigenbaum ถือว่าวิธีการเชิงสถิติและการควบคุมการผลิตยังคงเป็นเรื่องสำคัญ แต่อย่างไรก็ตาม การควบคุมคุณภาพอย่างทั่วถึง ต้องการความเชี่ยวชาญในการบริหารแนวใหม่ เพื่อจัดการกับเรื่องต่าง ๆ เช่น การออกแบบสินค้าใหม่ การพัฒนารูปแบบสินค้า

3.3 แนวทางของวิศวกรรมที่เชื่อถือได้ (Reliability Engineering)

อาศัยหลักทฤษฎีความน่าจะเป็นและหลักสถิติ ใช้รูปแบบทางคณิตศาสตร์ สำหรับการคาดการณ์ (Prediction) โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความล้มเหลว และผลกระทบ : โดยการทบทวนอย่างเป็นระบบเพื่อหาวิธีป้องกัน
2. การวิเคราะห์ส่วนประกอบแต่ละอย่าง : โดยหาทางแก้ไขจุดอ่อน
3. การลดระดับการใช้ : การทำให้ชิ้นส่วนต่าง ๆ ถูกใช้ต่ำกว่าระดับที่กำหนดไว้
4. การสำรอง : การใช้ระบบทดแทน
5. การควบคุมความล้มเหลว : ด้วยการทดสอบและทำการทดลอง

3.4 ข้อบกพร่องเป็นศูนย์ (Zero defects)

มีการพัฒนาแนวคิด ข้อบกพร่องเป็นศูนย์ (Zero Defects) โดยการเสนอ ค่าตอบแทน (Incentives) ให้กับพนักงานสำหรับข้อบกพร่องที่น้อยลง และให้กับการผลิตสินค้าที่ถูกต้องในครั้งแรก และมีการจูงใจ เพื่อส่งเสริมการทำงานให้ถูกต้องในครั้งแรก นักคิดชื่อ Philip B. Crosby ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “ Quality is free” ว่าวิธีการปรับปรุงคุณภาพ คือ ความพยายามในการทำให้ถูกต้องตั้งแต่ครั้งแรก (Get everyone to do it right the first time)

4. ยุคของการบริหารคุณภาพเชิงกลยุทธ์(The Strategic Quality Management Era)

ยุคนี้มีความแตกต่างจากยุคก่อนคือ

- ผู้บริหารระดับสูงเริ่มเห็นข้อดีของคุณภาพ และถือว่าเป็นข้อได้เปรียบในการแข่งขัน
- เป็นกระบวนการวางแผนด้านกลยุทธ์ ซึ่งเน้นการตอบสนองความต้องการของลูกค้า

เป็นยุคของการแข่งขันทางด้านคุณภาพ โดยเน้นว่า การผลิตสินค้าที่มีคุณภาพเหนือกว่า ต้นทุนต่ำกว่า การขนส่งที่เชื่อถือได้มากกว่า ทำให้ได้ส่วนแบ่งทางการตลาด ทำกำไรได้เพิ่มมากขึ้น

ในยุคนี้มีแนวความคิดใหม่ในการบริหารคุณภาพ (Bounds, Yorks, Adams and Ranney 1994, 60)

การบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กร (Total Quality Management: TQM)

ในยุคนี้เกิดการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กร ซึ่งเป็นกระบวนการปรับปรุงที่ไม่สิ้นสุด

(A never – ending process of improvement) ได้รับการพัฒนาในญี่ปุ่นแต่มีรากฐานมาจากอเมริกา โดยมีหลักการที่สำคัญ

1. ความมีส่วนร่วมของทุกคนทั้งลูกค้าภายในและลูกค้าภายนอก
2. การกำหนดกลยุทธ์ที่จะตอบสนองความต้องการของลูกค้า
3. การปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

ปรัชญาของการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (The Continuous Improvement Philosophy)
 การปรับปรุงอย่างต่อเนื่องมี 2 วิธี ดังแสดงในตาราง 2.1

	Japanese (Kaizen)	Western (Innovation)
1. วิธีและรูปแบบ	- การปรับปรุงและการรักษา	- การสร้างใหม่
2. ช่วงการดำเนินงาน	- Small steps	- big steps
3. ระยะเวลา	- ค่อยเนื่องและเพิ่มขึ้น	- เดิน ๆ หยุด ๆ และไม่เพิ่มขึ้น
4. การเปลี่ยนแปลง	- ทีละน้อยและคงที่	- ทันทีและไม่คงที่
5. ผลกระทบ	- ระยะยาวแต่ไม่รุนแรง	- ระยะสั้นแต่รุนแรง
6. ความเกี่ยวข้อง	- ทุกคน	- เลือกผู้เชี่ยวชาญ 2 – 3 คน
7. วิธีการทำงาน	- ทำงานเป็นกลุ่มเป็นระบบ	- เฉพาะบุคคล ความพยายามของแต่ละคน
8. การให้ความสำคัญ	- คน	- Technology
9. ข้อกำหนดทางปฏิบัติ	- ลงทุนน้อย เป็นการบำรุงรักษา	- ลงทุนสูง ไม่บำรุงรักษา
10. หลักการประเมินผล	- ดูจากผลที่ดีขึ้น	- ดูจากกำไร
11. ข้อได้เปรียบ	- เหมาะสำหรับเศรษฐกิจที่เติบโตช้า	- เหมาะสำหรับเศรษฐกิจที่โตเร็ว

ตารางที่ 2.1 แสดงการเปรียบเทียบแนวทางการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (Bounds, Yorks, Adams and Ranney 1994, 68)

จากตารางอธิบายได้ว่า

- Innovation เป็นวิธีทางตะวันตก ซึ่งใช้ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ใช้เงินมากในการวิจัย ผลกระทบรุนแรง และระยะเวลาไม่ต่อเนื่อง
- ตรงกันข้ามกับ Kaizen วิธีการแบบญี่ปุ่น ไม่ใช่เทคโนโลยีที่ล้ำหน้า แต่จะพึ่งพาคนให้นำเทคโนโลยีธรรมดาไปประยุกต์ใช้
- วิธีที่ดีที่สุด คือ ประกอบ Kaizen เข้ากับ Innovation

นักคิดสำคัญที่มีบทบาทกับคุณภาพ

1. Walter Shewhart

เป็นผู้ริเริ่มการควบคุมคุณภาพเชิงสถิติ (Statistical quality control) ซึ่งใช้เทคนิคเชิงสถิติที่จะตรวจวัดปัญหาคุณภาพในสายงานการผลิต การใช้หลักสถิติ และความน่าจะเป็น Shewhart พัฒนาแผนภูมิการควบคุม เพื่อชี้ให้เห็นความเบี่ยงเบน (Variation) ในกระบวนการผลิต ซึ่งทำให้เกิดสินค้าบกพร่อง โดยการควบคุมการเปลี่ยนแปลง วิธีนี้สร้างคุณภาพในกระบวนการผลิตมากกว่าให้ผู้ตรวจสอบคัดสินค้าบกพร่องออกในตอนสิ้นสุดการผลิต

2. W.Edwards Deming

เขาได้รับเกียรติให้เป็นบิดาแห่งการควบคุมคุณภาพในญี่ปุ่น ได้สรุปความสำคัญของการปรับปรุงคุณภาพ โดยชี้ให้เห็นถึงปฏิกริยาลูกโซ่ 5 ขั้นตอนที่เกิดขึ้น เป็นผลมาจาก การปรับปรุงคุณภาพ ซึ่งทำให้การทำงานซ้ำซ้อนน้อยลง มีข้อผิดพลาดต่างๆ น้อยลง มีความล่าช้าลดลง และมีการใช้เวลาและวัสดุอย่างมีประสิทธิภาพ 1) ค่าใช้จ่ายลดลง 2) ผลผลิตเพิ่มขึ้น 3) ส่วนแบ่งการตลาดเพิ่มขึ้น เพราะสินค้ามีคุณภาพและราคาเหมาะสม 4) องค์กรมีกำไรสูงขึ้นและอยู่รอดในธุรกิจได้ 5) ปริมาณงานเพิ่มมากขึ้น

Deming เสนอปรัชญาการปรับปรุงคุณภาพทั้งสิ้น 14 ประการ

- เสริมสร้างเป้าหมายการปรับปรุงคุณภาพให้อยู่ในระดับสม่ำเสมอ โดยมีการจัดสรรทรัพยากรอย่างเพียงพอ สำหรับการวางแผนระยะยาว การวิจัย การศึกษา การฝึกอบรม และการบำรุงรักษา รวมทั้งเผยแพร่เป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์กรให้พนักงานทุกคนและองค์กรอื่นทราบ
- ให้มีการเรียนรู้ปรัชญาในการทำงานใหม่ ทั้งฝ่ายบริหารระดับสูงและพนักงานทุกคน ต้องตื่นตัวกับความท้าทายที่จะเรียนรู้ มีความรับผิดชอบ และเป็นผู้นำสำหรับการเปลี่ยนแปลง
- สร้างความสัมพันธ์ระยะยาวกับผู้จัดส่ง (suppliers) ไม่ทำธุรกิจบนพื้นฐานราคาเพียงอย่างเดียว
- ใช้วิธีการทางสถิติในการตรวจสอบค้นหา สาเหตุของปัญหา
- จัดให้มีโครงการฝึกอบรม เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีทางสถิติ และจัดให้มีอุปกรณ์ที่ทันสมัยในการฝึกอบรม
- ปรับปรุงและกำกับดูแลระบบการผลิต การตลาด และการให้บริการอย่างสม่ำเสมอ
- สอนและปลูกฝังความเป็นผู้นำ เพื่อช่วยให้คนงานทำงานดีขึ้น

- กำจัดอุปสรรคที่เกิดขึ้น และกำจัดสิ่งที่ทำลายความภูมิใจในการทำงาน
- กำจัดโศกเศร้าในเรื่องข้อผิดพลาดของการทำงาน หรือการผลิต แต่ให้เรียนรู้วิธีการปรับปรุง
- กำจัดความกลัวที่จะแสดงความคิดเห็น และรายงานปัญหา ให้หมดสิ้นไป สร้างความเชื่อมั่นและบรรยากาศของความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
- เข้าใจจุดประสงค์ของการตรวจสอบ สำหรับการปรับปรุงกระบวนการ และการลดต้นทุน
- ทำให้เป้าหมายของทีมและคนงานทุกคนเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ และจุดมุ่งหมายขององค์กร
- เสริมสร้างให้มีมาตรฐานในการทำงานที่มุ่งไปสู่คุณภาพ
- ให้มีการเน้นย้ำเพื่อให้มีการปฏิบัติทั้ง 13 ข้อข้างต้นทุกวัน

จุดสำคัญเหล่านี้เป็นกำลังใจให้ผู้จัดการที่จะมององค์การอย่างเป็นระบบ ที่ใช้ความรู้และความชำนาญของคนงานในการปรับปรุงคุณภาพ ผู้จัดการรับผิดชอบในการสื่อสารเป้าหมายของ TQM ผู้สมาชิกทั้งหมด เพื่อให้กำลังใจคนงานที่จะปรับปรุงตนเอง และภูมิใจในงานของพวกเขา

การวิจัยจะกำหนดความต้องการของลูกค้าบนพื้นฐานข้อมูล บริษัทจะออกแบบสินค้าและบริการ ข้อบกพร่องจะไม่เกิดเมื่อลดความเบี่ยงเบนของกระบวนการ องค์กรสร้างความสัมพันธ์ในเรื่องความซื่อสัตย์ และเชื่อถือได้กับลูกค้า เพื่อปรับปรุงวัตถุดิบที่เข้ามา และลดต้นทุน

ความได้เปรียบในการแข่งขันที่แท้จริง (competitive advantages) จะเป็นผล เมื่อองค์กรทำได้ดีกว่าการปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง (continuous improvement) ผู้การคิดริเริ่มของสินค้าอย่างต่อเนื่อง (continuous product innovation)

3. Joseph Juran

Juran นับว่าเป็นผู้นำในการศึกษาด้านคุณภาพในประเทศญี่ปุ่น เขาระบุว่าข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในการผลิตนั้น ร้อยละ 80 สามารถควบคุมได้ โดยใช้การจัดการที่มีคุณภาพ ดังนั้น การจัดการจึงต้องได้รับการปรับปรุงให้มีคุณภาพ ซึ่งประกอบไปด้วยการวางแผนคุณภาพ การควบคุมคุณภาพ และการปรับปรุงคุณภาพ

การวางแผนคุณภาพเป็นการกำหนดระดับคุณภาพ และความเชื่อถือได้เหมาะสมที่จะเชื่อมโยงการออกแบบสินค้าและให้บริการ ให้สอดคล้องกันกับการออกแบบกระบวนการทำงาน เพื่อให้บรรลุคุณภาพที่พึงประสงค์ การควบคุมคุณภาพเป็นการเปรียบเทียบผลงานและพยายามทำให้ถูกต้องตรงตามมาตรฐานที่กำหนด การปรับปรุงคุณภาพ หมายถึง การมีกิจกรรมในการปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่องตลอดปี มีการวิเคราะห์ทางเลือกในการแก้ปัญหา เลือกวิธีการ

แก้ปัญหา และนำไปปฏิบัติ เขาเชื่อมั่นว่าการปรับปรุงคุณภาพตลอดทั้งปี การจัดการและการฝึกอบรมเป็นพื้นฐานที่จะบรรลุความเป็นเลิศด้านคุณภาพได้

4. Kaoru Iishikawa

แนวคิดของ Iishikawa ได้รับอิทธิพลมาจาก Deming และ Juran เขาเน้นในเรื่องการนำการจัดการคุณภาพไปปฏิบัติ เขาได้รับเกียรติให้เป็นผู้บุกเบิกแนวความคิดเรื่องวงจรคุณภาพ นอกจากนั้นยังเป็นผู้พัฒนาแผนภูมิแกงปลา ซึ่งสามารถช่วยค้นหาสาเหตุของปัญหาด้านคุณภาพได้ เขาได้ศึกษาว่าในประเทศตะวันตก การควบคุมคุณภาพเป็นหน้าที่ของผู้เชี่ยวชาญเพียงไม่กี่คน และมักทำเมื่อมีปัญหารุนแรงเกิดขึ้นแล้ว แต่ในทางตรงกันข้ามประเทศญี่ปุ่น ผู้จัดการขององค์กรจะเป็นผู้รับผิดชอบและผูกพันอยู่กับคุณภาพ และเป็นจิตสำนึกที่คงอยู่ตลอดชีวิตการทำงาน เขาพอใจที่เห็นปัจจัยนำเข้ามีคุณภาพในทุกขั้นตอนของการทำงาน และเชื่อว่าถึงแม้พนักงานส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านคุณภาพ แต่ก็สามารถให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ได้

5. Phillip B. Crosby

เขาได้เขียนหนังสือชื่อ Quality is free เขาพบว่า การรักษาระดับคุณภาพนั้นมีต้นทุนพอสมควร เขาชี้ให้เห็นว่า การมีคุณภาพต่ำจะมีค่าใช้จ่ายแอบแฝงอยู่ เช่น การเพิ่มจำนวนชั่วโมงการทำงานของคนงานและเครื่องจักร เครื่องจักรที่เสียเพิ่มขึ้น การส่งของให้แก่ลูกค้าช้าลง ซึ่งมีผลทำให้ยอดขายลดลง และค่าใช้จ่ายในการรับประกันเพิ่มมากขึ้น ซึ่งค่าใช้จ่ายเหล่านี้นับเป็นเงินจำนวนมาก Crosby กล่าวว่า ค่าใช้จ่ายดังกล่าวมากเกินกว่าค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียไปในการควบคุมคุณภาพของเครื่องจักร วัสดุ และการฝึกอบรม เขายังส่งเสริมให้มีการป้องกัน เพื่อให้มีข้อผิดพลาดเป็นศูนย์ซึ่งการปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง จะเป็นวิถีทางที่ผู้บริหารสามารถนำไปใช้ เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมาย